

ΠΕΡΙ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Αι προσπάθειαι του Μεγάλου Βασιλείου περί της κοινωνίας των Εκκλησιών

Εις τον επίλογον του δοκιμίου *Περί Αγίου Πνεύματος* ο Μέγας Βασίλειος περιγράφει με ζωηρά χρώματα την κατάστασιν η οποία επεκράτει εις την Εκκλησίαν κατά τους χρόνους του. Την παρομοιάζει με φοβεράν ναυμαχίαν, την οποίαν παρεσκεύασαν φιλοπόλεμοι άνδρες. Η σφοδρά τρικυμία συγκλονίζει τα πλοία, ενώ το βαθύ σκότος συντελεί ώστε ταύτα να εφορμούν αδιακρίτως εναντίον φιλικών και εχθρικών. Αι κραυγαί και οι θόρυβοι δεν επιτρέπουν να ακουσθή η φωνή του ναυάρχου.

Μεταφερόμενος έπειτα από την παραβολήν εις τα πράγματα, σημειώνει ότι εις αυτήν **την σύγχυσιν**, αν δεν προλάβη ο εχθρός να σε κτυπήσει, σε πληγώνει ο σύντροφος. Συνδεόμεθα μεταξύ μας οι ομόφρονες επί τόνον μόνον χρόνον, επί όσον μισούμεν από κοινού τους εχθρούς. Όταν όμως οι εχθροί απομακρυνθούν, βλέπομεν ο εις τον άλλον ως εχθρόν. Αι τραχείαι κραυγαί από τας αντιλογίας των αλληλομαχομένων έχουν γεμίσει την Εκκλησίαν **και η ευσεβής δογματική διδασκαλία διαστρέφεται από τας ακρότητας**. Η αγάπη έχει γενικώς ψυχρανθή, η μεταξύ των αδελφών σύμπτωια έχει εξαφανισθή, το όνομα της ομονοίας έπαυσε να είναι γνωστόν **(1)**.

Πράγματι ο κλονισμός τον οποίον είχε προκαλέσει η αρειανική έρις ήτο τόνον δυνατός, ώστε αι μόλις εξελθοῦσαι από τον σάλον των διωγμών Εκκλησίαι να ευρεθούν εις πλήρη σύγχυσιν, εκκινούσαν από την Ανατολήν και καλύπτουσιν βαθμιαίως επίσης και την Δύσιν. Μόνον εις την Αντιόχειαν υπήρχον κατά τους χρόνους του **Βασιλείου τέσσαρες μερίδες -δύο αποσπάσματα και δύο σχίσματα- με ίδιον εκάστην επισκοπον**. Η Εκκλησία **εσχίζετο ωςάν εφθαρμένον ιμάτιον (2)**.

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της κάθε αίρεσης μόνο αγάπη δεν υπάρχει παρά έριδες και διχασμοί.

<<φεύγε τους βλασφημούντας το Πνεύμα το άγιον και αφεσιν ουκ έχοντας >> Κατηχ. 16,6 . Η τελική κατάληξη και εδώ είναι τριαδολογική όπως η μια <<χάρις>> <<διανέμεται>> αναλόγως και <<διαιρείται>> , <<ουτω και το Πνεύμα το άγιον , εν ον και μονοειδες και αδιαίρετον , εκαστω διαιρεί την χάριν , καθώς βούλεται >> Κατηχ. 16,12.

Μια από τις κύριες λειτουργίες του Αγίου Πνεύματος είναι η διαφύλαξη της ενότητας της Εκκλησίας και της πίστεως μέσα σε αυτήν. Η κοινή πίστη όλων προς το αυτό Πνεύμα ενώνει τους πιστούς μεταξύ τους . Το Άγιο Πνεύμα γίνεται κέντρο αναφοράς όλων και η ουσία της εκκλησιαστικής ενότητας. Κάθε διαφοροποίηση επομένως εκκλησιολογική , σημαίνει πρώτιστα διαφοροποίηση δογματική , ως προς την ερμηνεία και κατανόηση του Αγίου Πνεύματος . Από αυτό και μόνο μπορεί να αντιληφθεί κανείς και να κατανοήσει τους σκληρούς και μεγάλους αγώνες της Εκκλησίας για την διαφύλαξη της ορθής πίστεως περί του Αγίου Πνεύματος , γιατί κάθε διαφοροποίηση προς την πίστη αυτή σημαίνει οπωσδήποτε και διαφοροποίηση εκκλησιολογική , απομάκρυνση δηλαδή από την μια Εκκλησία και την κοινή πίστη. Καθώς,

λοιπόν , το Πνεύμα είναι <<αδιαίρετον>> τριαδολογικά , όμοια και η Εκκλησία πρέπει να μένει αδιαίρετη στους αιώνες > Κατηχ. 17,2

Σας ικετεύω αδελφοί μου Αντί-Οικουμενιστες

1^{ov} Να γυρίσουμε με κόπο πίσω τα πλανεμένα αδέλφια μας τους Οικουμενιστες και

2^{ov} Να ενώσουμε τις δυνάμεις μας όσοι είναι ενάντια στον Οικουμενισμό (οι Ομόφρονες) για να ξεκαθαρίσει το τοπίο από τους Ετερόφρονες μαζί δεν γίνεται να συνυπάρχουν και φως και σκοτάδι και καλό δέντρο να βγάζει κακούς καρπούς και πολλά άλλα παραδείγματα με τους ιατρούς κ.α. μας δίδαξαν οι Αγ. Πατέρες μας . Ας λοιπόν τους μιμηθούμε από το Περί σκανδάλων και περί διορθώσεως του αδελφού του οσίου Πατρός Νικοδήμου Αγιορείτη. Διάβασε λόγος 10^{ος} και 11^{ος} (Ι και ΙΑ´) και Μάξιμου Ομολογητή περί αγάπης και του Χρυσοστόμου και Μ. Βασιλείου

1. Περί Αγίου Πνεύματος 30, 76-78.

2. Έπιστολή 113 προς τούς έν Ταρσῶ πρεσβυτέρους.